

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Heraclio diacono. 263.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

in futurum acris ac vehemens accusatrix, ex multis intelliges. Quid igitur hanc amplecteris ac feues, ὁ Cacobule potius quam Eubule? Quam si fugias, ut bonis omnibus inimicam & infestam, & apud Deum, & apud homines clarus ac celebris existes.

Leonio Episcopo. 262.

Bonus ille Eusebius, rebus omnibus alijs recte ac præclare constitutis, id quoque Pelusio aduentu suo præbuit, ut bubulcis quibusdam & caprarijs, ac fugitiuis mancipijs (qui neminem vnquam ex ijs, qui Monasticam vitam aut coluerint, aut omnino ament, magistrum habuerunt, nec etiam de hac philosophia quicquam vnquam audierunt, aut habitu tenus didicerunt) monasticas palæstras opprimendas ac præfocādas committeret. Qua quidem in re perinde fecit, ut si quis, cum prælio vndique vrgeatur, ac magna telorum vis emittatur, inermibus hominibus ac rei militaris imperitis instruendam aduersus ea aciem mandet, victoriāque sua sponte in perniciem suam prodat.

Heraclio diacono. 263.

Aptè atque accommodatè omnes, qui tuam mutationem perspiciunt, illud diuini Psalmistæ tibi accinunt, Transiui, & ecce non erat: quæsiui eum, & non est inuētus locus eius. Nam qui vim aliquam à Domino acceperunt, eaque non ad beneficium rependendum, sed ad vlciscendum vsi sunt, eò tandem rediguntur, ut vim nullam habeant, ac maleficæ potentie pœnas exposcuntur.

Orioni. 264.

Communis quidem omnium hostis est Diabolus: generalia autem bella gerit aduersus eos, qui ipsius voluptatibus cultum minimè adhibent, nec per malorum radicem auaritiam ipsum adorant. Quorum in numero, & quidem inter propugnatores, cum ipse sis, spiritus armaturam arripe.

κος, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ἰχυρὰ κερτήριος, φήσουσί σοι πολλοί. πείνοιω αὐτῶ ἀπάξι καὶ ἀειπέεις, κακόβουλε μάλλον ἢ εὖβουλε, ἢν φεύγων ὡς πᾶσι τοῖς καλοῖς πολέμιος, καὶ θεῶ φανήσῃ καὶ ἀνθρώποις ἀειδύμος.

Λεοντίῳ ἑπισκόπῳ. σξβ.

Πάντα καλῶς ὁ χρηστὸς Διάκονος Εὐσεβίου, καὶ τὸτο τῆ παροιμία Πηλοσίου παρέχεται, βουνομοῖσι καὶ ἀπόλοις, καὶ δραπέταις οἰκέταις ἐπιτεταμένῳ μοναχικῆ καὶ συμπηγνυαῖ παλαιότητα, ὅθεν μαθητευθεὶσι τῶ μοναχικῆν ἢ μεταλθόντων, ἢ ὕλων ἀγαπώντων, οὐδὲ ὅλων τῆς φιλοσοφίας ταύτης ἢ ἀκηκοῖσιν, ἢ μέχρι χήματος διδάχθεισι. τὸτο ποιῶν, ὡς πρὸ ἀνείπισ, πολέμου ἀειπέτος, καὶ βελῶν σφοδρῶς ἀφιερῶν, ἀόπλοις καὶ ἀπειροπολέμοις ἑπιβέποι τῶ πρὸς ἐκείνα παράταξιν, καὶ πρὸς τὸ κατ' ἐαυτῶ ἐκουσίως τῶ νίκην.

Ηρακλείῳ Διάκονῳ. σξγ.

Πρόσφορον καὶ ἀρμυδία σοι πάντες, ὅσοι τῶ ὄν ὁρῶσιν ἀλλοίωσιν, ἐπάδουσι θεόφαντον ψαλμωδίαν, τὸ Παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζητήσα αὐτὸν, καὶ ἐχέυρεθι ὁ τόπος αὐτῶ. οἱ γὰρ δὴ ὡς μιν παρὰ κρείσ λαμβάνοντες, καὶ ταύτη οὐκ εἰς ἀμοιβὴν κεχρημένοι, ἀλλ' ἀμυαν, καὶ εἰς τὸ μηδὲν δύνασθαι φείσανται, καὶ τῆς κακοποιῶ δυνάμεως τὰς εὐθύμας ἐσπράττονται.

Ωλεῶνι. σξδ.

Κοινὸς μὲν ἀπάντων ὁ ἐχθρὸς, πᾶσι λέμοις δὲ ἔχει γενικὸς πρὸς τοὺς τὰς ἡδονῶν αὐτῶ μὴ λατρεύοντας, καὶ τῆ ρίζῃ τῆ κακῶν φιλαργυρία αὐτῶ μὴ πρῶσινουῦτας, ὡν εἰς ὑπάρχον καὶ πρὸς βολος, ἔχου τῆς πανοπλίας τῶ πνεύματος.

Εἰ